

7112

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΗΤΑ

ΕΝΩΜΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΘΡ. 6 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΝΟΜΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.

Προκειμένου να υποβληθῆ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου ὑπό-
θεσις ὅσον σπουδαία, ἄλλο τόσον σκανδαλώδης, καὶ ἐξίσου ἐνδια-
φέρουσα τότε Δημόσιον καὶ τὸν ὑποφαινόμενον, ἐπάναγκες ἔκρινον
να διαφωτῆσω διὰ συνοπτικῆς ἀφηγήσεως τῆς ὑποθέσεως ταύτης
τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, εἰς ὧν τὴν εὐθυκρισίαν ἀπεριόριστον ἔχω
πεποίθησιν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1868 σκεφθεὶς νὰ ἀπασχολῆσω τὰ χρηματικά
μου κεφάλαια εἰς μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις συνεταιριζόμενος πρὸς
τοῦτο μετ' ἄλλων κεφαλαιούχων, ἐπεσκέφθην μετ' εἰδημόνων διά-
φορα μέρη τῆς Λαυριωτικῆς, καὶ μετ' ἀκριβῆ ἐξέτασιν πεισθεὶς, ὅτι
κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς θέσεως Ὁβριόκαστρον ἠδύνατο ν' ἀνακα-
λυφθῆ μεταλλεῖον ἐνθείου ἀργυρούχου μολύβδου, ἐζητησάμην κατὰ
τὴν 15 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους παρὰ τῆς Β. Νομαρχίας Ἀτ-
τικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ ἔλαβον τὴν κατὰ νόμον ἄδειαν μεταλ-
λομαστεύσεως ἐπὶ τῶν θέσεων Ὁβριόκαστρον, Ἀγριλίστρα, Σπη-
λιά τοῦ Γιάννη, Λουτρῶτι, Κορφαὶ Γυψέλιζα, Κορφαὶ Βράνες, Μά-
λε Κουρόρα, κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Α. ἐπισυναπτόμενον ἐπίσημον τοῦ
Κυρίου Νομάρχου ἔγγραφον ὑπ' ἀριθ. 4206 τῆς 7 Μαΐου 1868.

Δυνάμει τῆς ἀδείας ταύτης ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἀπασχοληθεὶς εἰς
ἐρεῖνας καὶ μεταλλομαστεύσεις, ἀτρύτους καταβαλὼν κόπους καὶ
ἀδράς δαπάνας, νητύχησα ἐπὶ τέλους ν' ἀνακαλύψω ἐν τῇ περιφε-
ρείᾳ ταύτῃ τὴν ὑπαρξίν τοιοῦτου μεταλλεῖου. Προπαρασκευαζόμε-
νος δὲ διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ χώρου, ὅπως ὑποβάλω τὴν κατὰ

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΗΧΑΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

ΑΡ Β

νόμον αἴτησίν μου περί παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου, ἐπληροφορήθη, ὅτι διάφοροι κάτοικοι τοῦ χωρίου Κερατέας, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν τε ἐκλεχθέντα τότε Δήμαρχον Λαυρίου Π. Δροσόπουλον, καὶ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ Ἰω. Δ. Στέφα Οἰκονόμου ἱερέα, προετίθεντο νὰ παρεμποδίσωσι βιαίως τὰς ἐργασίας μου ἐφ' ᾧ καὶ ἐνόμισα καλὸν, πρὸς ἀποφυγὴν ἀπευκταίων σκηνῶν, νὰ προέλθω εἰς προφορικὴν συνεννόησιν μετ' αὐτῶν, ὅπως τοῦλάχιστον μάθω, ἐπὶ τίνι λόγῳ παρεμποδίζομαι. Ἄλλ' ὁ Κύριος Δήμαρχος μοὶ ἀπήντησεν, ὅτι ὡς Δήμαρχος οὐδὲν παρεμβάλλει πρόσκομμα, ἀλλ' ἂν ἄλλοι συνδημόται τοῦ ἐφ' οἰαισδήποτε ἀξιώσει με παρεμποδίσωσιν, οὗτος θέλει ὑποστηρίξει αὐτούς. Ὁ δὲ Ἰω. Στέφας ἱερεὺς καὶ τινες τῶν χωρικῶν, δὺςχυρίζομενοι, ὅτι αἱ γαῖαι αὐταὶ ἀνήκουσιν εἰς αὐτούς, ἠπέλουν τὴν βιαιάν παρεμποδίσίν μου.

Ἐν τούτοις, ἀφοῦ, καὶ μετὰ δευτέραν καὶ τρίτην ἀπόπειραν δὲν ἠδυνήθη νὰ πείσω τοὺς ἀνθρώπους τούτους περὶ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος, τῶν νομίμων δικαιωμάτων μου, καὶ ἐν ἧ περιπτώσει ἢ ἐπὶ τῆς κυριότητος τῶν γαιῶν ἀξιώσις των εἶχετο ὑποστάσεως ὑποθέτων ὅμως πάντοτε καλῆ τῇ πίστει, ὅτι οὐδένα ὑποκεκρυμμένον σκοπὸν ἔχουσιν οἱ ὑποκινουῦντες αὐτούς, καὶ ὅτι μόνον ἄγνοια τοῦ νόμου καὶ κακὴ τῶν συμφερόντων ἐκτίμησις τοὺς ὄθει, καὶ μὴ ἐπιθυμῶν ἀφ' ἑτέρου νὰ ἔλθω εἰς ἔριδας καὶ διαπληκτισμοὺς ἀποκροῦν ἐντὸς τοῦ δικαίου μου τὴν βίαν διὰ τῆς βίας, ἀνήνεγκον τὴν περίστασιν ταύτην εἰς τὴν Β. Νομαρχίαν διὰ τῆς ἐπίσης ἐπισυναπτομένης ὑπὸ στοιχ. Β. ἀναφορᾶς μου τῆς 2 Ἰανουαρίου 1871, κατακεχωρημένης εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς Νομαρχίας ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 157 τῆς 8 Ἰανουαρίου 1871, ἐπικαλεσθεὶς τὴν παρέμβασιν τῆς ἀρχῆς πρὸς ὑπαστῆρξιν τῶν ἀθαιρέτως καὶ παρνόμως καταπατομένων δικαίων μου.

Ἐνῶ δὲ ἀνέμενον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπεδίωκα δι' ἐπανειλημμένων προφορικῶν παραστάσεων μου πρὸς τὸν Κύριον Νομάρχην τὴν εἰρηνικὴν τοῦ ζητήματος λύσιν, πληροφοροῦμαι αἴφνης, ὅτι αἱ διαληφθέντες Π. Δροσόπουλος καὶ Ἰω. Στέφας ἱερεὺς κκετμέτρησαν τὸν χώρον τοῦ μεταλλείου τούτου, καὶ

δι' αἰτήσεως των ἐξητήσαντο ὑπὸ διαφορητικὰ ὄρια τὴν παραχώρησιν αὐτοῦ.

Κατανοήσας τότε τὸ σκόπιμον τῶν ἐνεργειῶν των, ἔσπευσα μετὰ τὴν κατὰ νόμον δημοσίευσιν τῆς αἰτήσεως ταύτης, καὶ ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, νὰ φέρω τὰς νομίμους κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις μου (ἴδε ταύτην ὑπὸ στοιχ. Γ. τῆς 26 Ἑβρίου 1871) ἐξαιτούμενος, δυνάμει τοῦ δικαίου μου καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ Ἰανουαρίου 1871 Β. Διατάγματος, τὴν εἰς ἐμὲ παραχώρησιν τοῦ μεταλλείου δὲν ὤκησα δὲ καὶ δι' ἐτέρας ἀναφορᾶς μου τῆς 15 Φεβρουαρίου ε. ε. πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μεταλλείων Συμβουλίου νὰ παραστήσω τὰ δικάια μου, καὶ μετ' αὐτὴν νὰ ὑποβάλω ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἅπαντα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς μου ἐπίσημα ἔγγραφα δι' ὁμοίας ἀναφορᾶς μου ἀπὸ 8 Μαΐου ε. ε. ἐπισυναπτομένης ὑπὸ στοιχ. Δ. ἐν ἧ ἢ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀνέφερον, ὅτι οἱ αἰτούντες τὴν παραχώρησιν τοῦ μεταλλείου Π. Δροσόπουλος καὶ Ἰω. Στέφανος ἱερεὺς, καὶ γνώσεων μεταλλευτικῶν καὶ κεφαλαίων στερούμενοι, ἐνεργούσιν ἐξ ὑπαρχῆς ὡς πράκτορες τῆς ἐταιρίας Σερπιέρη, τὴν ἀπορρόφησιν ὀλοκλήρου τῆς Λαυριωτικῆς χώρας σκοπούσης. Τελευταῖον δὲ καὶ ἀντίγραφον ἐπίσημου συμβολαίου μεταξὺ τῶν αἰτούντων καὶ τοῦ Σερπιέρη καὶ συντροφίας προσήγαγον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τῆς ἀπὸ 17 λήγοντος μηνὸς τελευταίας ἀναφορᾶς μου ἐπισυναπτομένης ὑπὸ στοιχ. Ε. διὰ τοῦ ὁποίου συμβολαίου παραχωρεῖται ὑπὸ τῶν αἰτούντων εἰς τὴν ἐταιρίαν Σερπιέρη τὸ μεταλλεῖον τοῦτο κατὰ τὰ δύο τρίτα, ἐπικαλεσθεῖς συνάμα καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων μου καὶ τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων τοῦ τόπου πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπέναντι τῶν δολίων καὶ ἡκίστα ἐντίμων ἐνεργειῶν τῆς ἐταιρίας Σερπιέρη.

Ἐποβάλλω δὲ προσέτι ὡς ἐκ περισσοῦ εἰς τὸ Σεβ. Συμβούλιον, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τοῦ τῆς εὐρέσεως τοῦ μεταλλείου νομίμου δικαιώματος τοῦ εὑρετοῦ καθόσον τὸ τοιοῦτο δικαίωμα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξετάζεται μόνον καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ εὐρὼν μεταλλεῖον ἐπιτρέψῃ ἐκουσίως εἰς ἄλλον νὰ τὸ δηλώσῃ καὶ λάβῃ τὴν

κυριότητα αὐτοῦ· ἐνῶ ἐγὼ μηδὲως συναινῶν εἰς τοῦτο, ἐπιμένω ζητῶν τὴν κυριότητα αὐτοῦ τοῦ μεταλλείου, ὡς εἰς ἐμὲ ἀνήκουσαν κατὰ νόμον.

Οὕτως ἐχούσης τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, κρίνω περιττὴν πᾶσαν περαιτέρω ἀνάπτυξιν ἐπὶ τε τῶν πραγματικῶν γεγονότων τῶν δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ἀποδεικνυομένων, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου, καθόσον ἀμφοτέρω ὑποστηρίζουσι τὰς ἐπὶ τοῦ μεταλλείου τούτου ἀξιώσεις μου ὡς δικαίας, καὶ ἤθελον προφανῶς ἀδικήσει καὶ ἐμαυτὸν καὶ τὴν πατρίδα μου, ἂν καὶ πρὸς στιγμὴν ἠδυνάμην νὰ ἀμφιβάλω περὶ τῆς εὐθυκρίας τῶν δικαστῶν μου. Ἐπαναπαύομαι δὲ ἐν τῇ πεποιοθῆσει μου ταύτῃ.

Ἀθῆναι τὴν 25 Μαΐου 1872.

Εὐπειθέστατος
ΙΩ. ΝΙΚΗΤΑΣ.

Ἀριθ. 4,206.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ε. ε. αἰτήσιν τοῦ Ἰω. Νικῆτα κτηματίου καὶ κατοικοῦ Ἀθηνῶν, δι' ἧς αἰτεῖται νὰ τῷ χορηγηθῇ ἡ ἄδεια νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς καὶ ἐρεῦνας πρὸς ἀνακάλυψιν μεταλλείου ἐντὸς Ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τὰς θέσεις Ἀγριλέζα, Σπηλιὰ τοῦ Γιάννη, Λουτρόθη, Κορφαὶ Γυψέλιζα Κορφαὶ Βράνες καὶ Μάλε Κουρόραι ὄρεόκαστρον καὶ ἰδιοκτητῶν τινῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Λάμπρου Στουραῖτη, Γιάννη Ἀγγελῆ καὶ τοίκων Λαυρίου, τὸν ὑπὸ στοιχ. Σ'.Κ'. Η'. Νόμον πρὸς δὲ καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 58 ἐγκύκλιον τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῶν μεταλλείων ὑποβαλλομένων αἰτήσεων, χορηγοῦμεν εἰς τὸν ἀνενεχθέντα Ἰω. Νικῆτα προσωρινὴν ἄδειαν νὰ ἐνεργήσῃ ἐρεῦνας καὶ ἀνασκαφὰς ἐντὸς τῶν ὡς εἴρηται γαιῶν κειμένων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου Λαυρίου, ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ συμμορφωθῇ πληρέστατα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ προμνησθέντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1868.

Ὁ Νομάρχης

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΝΟΜΑΡΧΗΝ

ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Διὰ τοῦ προσυπογραμμένου συναιτέρου μας Κυρίου Ἰω. Νικητῆ οἱ ὑποφαινόμενοι ἐξηγησάμεθα παρὰ τῆς Β. ταύτης Νομαρχίας διὰ τῆς ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1868 αἰτήσεώς μας τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν μεταλλομαστεύσεως ἐπὶ γαιῶν κειμένων κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Λαυρίου καὶ ἀνηκουσῶν εἰς τε τὸ Δημόσιον καὶ εἰς ἰδιοκτητῆς, ὀνομαστὶ δὲ ἐπὶ τῶν θέσεων Ὁβριόκαστρον, Ἀγριλίστρας, Σπηλιάτσο Γιάννη, Λουτρόθη, Κορφαὶ Γυφέλιζα, Κορφαὶ Βραγῶνες, Μάλαι Κορόραι. Ἡτις ἄδεια καὶ μᾶς ἐχορηγήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4206 ἀπὸ 7 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1868 διαταγῆς.

Δυναμίει δὲ τῆς ἀδείας ταύτης ἐνηργήσαμεν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς εἰς διαφόρους τῶν θέσεων τούτων μεταλλομαστεύσεις, εὐτυχίσαντες τελευταῖον ν' ἀνακαλύψωμεν ἐν αὐτῷ μεταλλεῖον θεοῦχου μολύβδου καὶ ἀργύρου, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνακάλυψίν μας ὅμως ταύτην οἱ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρων ἔχοντες ἰδιοκτησίας πληροφορηθέντες ὅτι προτιθέμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν τὴν ἀνήκουσαν ἐπιστημονικὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐδάφους ὅπως ζητήσωμεν κατόπιν τὴν κατὰ Νόμον παραχώρησιν τοῦ μεταλλεῖου μᾶς εἰδοποίησαν ὅτι θέλουσιν παρεμποδίσῃ τὴν νόμιμον ταύτην ἐνέργειαν.

Πρὸς ἀποφυγὴν ὅθεν κύριε Νομάρχᾳ, τῆς ἐπαπειλουμένης ῥήξεως μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τούτων ἧς αἰ συνέπειαι δύνανται νὰ ὦσι λυπηρόταται, ἐνομίσαμεν καθήκόν μας νὰ προσφύγωμεν εἰς ὑμᾶς καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν ὑμετέραν ἐνέργειαν ὅπως ἀνενοχλήτως προβῶμεν εἰς τὴν καταμέτρησιν τοῦ μεταλλεῖου τὸ ὅποιον διὰ πολλῶν δαπανῶν καὶ κόπων ἀνεκαλύψαμεν.

Ἰδίως δὲ διατάξητε τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν Λαυρίου ἵνα κατὰ τὸ καθήκόν της μεσολαβήσῃ πρὸς πρόληψιν παντὸς ἀπευκτεῦ διότι οἱ ὑποφαινόμενοι ἔχοντες ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Νόμον καὶ τὸ δίκαιον θέλομεν ἀντιτάξῃ τὴν βίαν κατὰ τῆς βίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἰανουαρίου 1871.

Εὐπειθέτατοι

ΙΩ. ΝΙΚΗΤΑΣ
ΓΙΑΝΝΟΥΑΗΣ ΛΕΑΟΥΔΑΣ.
ΙΩ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΕΝΣΤΑΣΙΣ

ΤΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΗΤΑ

κατοίκου Ἀθηνῶν

Κατὰ Ἰωάννου Δ. Στέφα Οἰκονόμου ἱερέως, καὶ Παραγ. Κ. Δροσοπούλου κατοίκων Κεραιέας τοῦ Δήμου Λαυρίου, καὶ τῆς ἀπὸ 14 Μαΐου ε. ε. αἰτήσεως αὐτῶν περὶ παραχώρησεως μεταλλείου.

Ὁ ὑποφαινόμενος διὰ τῆς ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1868 ἀναφορᾶς μου πρὸς τὴν Σεβ. Νομαρχίαν Ἀττικοβοιωτίας ἠτησάμην τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἐνεργήσω ἀνασκαφὰς καὶ ἐρεύνας πρὸς ἀνακάλυψιν μεταλλείων ἐνθείου ἀργυρούχου μολύβδου ἐντὸς Ἑθνικῶν γαιῶν κατὰ τὰς θέσεις Ἀγριλίστρα, Ὀβριόκαστρον, Σπηλιὰ τοῦ Γιάννη, Λουτρόθι, Κοριφαὶ Κυψέλιζα, Κοριφαὶ βραγῶνες, Μάλε Καρώρας καὶ ἰδιοκτητῶν τοῦ Λάμπρου Στουραῖτου, Γιάννη Ἀγγελῆ καὶ λοιπῶν, κειμένως ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Λαυρίου.

Ἡ Σεβ. Νομαρχία αὕτη θεωρήσασα τὴν αἰτησίην μου σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ μεταλλείων Νόμου, εὐηρεστήθη νὰ μοὶ χορηγήσῃ τὴν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν φέρουσαν ἀριθμὸν μὲν 4206 χρονολογίαν δὲ τῆς 7 Μαΐου 1868.

Συνεπεία τῆς ἀδείας ταύτης προέβην εἰς ἐρεύνας καὶ ἀνασκαφὰς ἐντὸς τῶν ῥηθεισῶν θέσεων, καταβαλὼν ἄπειρα ἔξοδα καὶ ἀτρύτους κόπους ἕκτοτε μέχρι τέλους τοῦ 1870. Εὐτυχήσας, δὲ νὰ ἀνακαλύψω ἐντὸς τῶν θέσεων αὐτῶν τοιαῦτα μεταλλεῖα, ἠτοιμαζόμενος εἰς τὴν καταμέτρησιν τοῦ χώρου καὶ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως μετὰ τοῦ διαγράμματος πρὸς παραχώρησιν, ὅτε ἐπληροφορήθην, ὅτι πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς καταμετρήσεως, διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπαιτουμένου διαγράμματος θέλω ἐμποδισθῆ διὰ τῆς βίας ὑπὸ τινων ἰσχυρῶν τοῦ Δήμου ἐκείνου.

Κατὰ συνέπειαν τῆς πληροφορίας ταύτης σπεύδων νὰ ἐξασφαλώ λτιὰ κεκτημένα δικαιώματά μου ἐπὶ τῶν παρ' ἐμοῦ ἀνακα-

λυφθέντων μεταλλείων, τὰς ἀπείρους χρηματικὰς δαπάνας μου καὶ τὰς ἀμοιβὰς τῶν ἀτρώτων κόπων μου, ὑπέβαλον τὴν ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου ε. ε. ἀναφορὰν μου πρὸς τὴν Σεβ. Νομαρχίαν Ἀττικοβοιωτίας ἐξαιτούμενος ἵνα εὐαρεστουμένη διατάξῃ τὰ δέοντα πρὸς τὴν ἐνενοχλήτων ἐνέργειαν τῆς καταμετρήσεως, ἰδίως δὲ τὸν Δήμαρχον Λαυρίου ἵνα χορηγήσῃ πρὸς ἐμὲ τὴν πρὸς τοῦτο συνδρομὴν του.

Ἄλλ' ἐνῶ περιέμενον τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς μου ταύτης ἀπάντησιν τῆς Σεβ. Νομαρχίας καὶ τὴν νόμιμον συνδρομὴν τῆς αἴφνης εἶδον ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1391 τῆς 31 Μαΐου ε. ε. φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος Ἀλήθεια καταχωρισμένην περὶ παραχώρησεως τοῦ αὐτοῦ μεταλλείου ὑπὸ διαφόρους ὀνομασίας ὀρίων περιλαμβανόντων τὰς θέσεις ἐφ' ὧν ἐνήργησα τὰς ἐρεῦνας μου, αἴτησιν τῆς 14 Μαΐου 1871 τῶν καθ' ὧν ἤενστασις Ἰωάννου Δ. Στέφρα Οἰκονόμου ἱερέως καὶ Παναγιώτου Κ. Δροσοπούλου Δημάρχου Λαυρίου, οἵτινες ὡς ἐπιληροφορήθη αὐτοὶ ἐζήτησαν νὰ παρεμποδίσωσιν τὴν καταμέτρησιν.

Ἐπειδὴ ἡ πρὸς αὐτοὺς παραχώρησις τῶν παρ' ἐμοῦ ἀνακαλυφθέντων μεταλλείων εἶναι φανερά καταπάτησις τῶν δικαιωμάτων μου, διότι αὐτοὶ οὔτε ἐρεῦνας ἐνήργησαν, ὡς ἐγὼ οὔτε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην ἄδειαν εἶχον πρὸς τοῦτο, ὡς ἐγὼ οὔτε χρηματικὰς δαπάνας, οὔτε κόπους κατέβαλον, ὡς ἐγὼ. Ἀλλὰ μόνον ἰχνηλατοῦντές με ἐβεβαίωθησαν περὶ τῶν παρ' ἐμοῦ ἀνακαλυφθέντων μεταλλείων καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ ἐζήτησαν τὴν παραχώρησιν τῶν πάντας δὲ τοὺς ἰσχυρισμούς μου προσφέρομαι ν' ἀποδείξω δι' ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ δι' εὐυπολήπτων μαρτύρων.

Διὰ ταῦτα

Ἐξαιτοῦμαι παρὰ τῶν κατὰ νόμον ἀρμοδίων, τὴν μὲν ἀπὸ 14 Μαΐου ε. ε. αἴτησιν τῶν καθ' ὧν ἤενστασις περὶ παραχώρησεως εἰς αὐτοὺς τῶν ἐν αὐτῇ περιγραφομένων μεταλλείων, ν' ἀπορρίψωσιν ὡς παράνομον καὶ δολίαν.

Νὰ παραχωρήσωσι δὲ εἰς ἐμὲ αὐτὰ ταῦτα τὰ μεταλλεῖα καθὸ κατὰ νόμον καὶ κατὰ δίκαιον εἰς ἐμὲ ἀνήκοντα, ὅστις καὶ κεφάλαια χρηματικὰ ἐπαρκῆ ὁμολογουμένως καὶ τὰ ἄλλα μέσχα

ἔχω πρὸς ἐκμετάλλευσιν ταχυτέραν καὶ ἐπιτυχεστέραν· προσφέρομαι δὲ καὶ εἰς πάσας τὰς ἐκ τοῦ περὶ μεταλλείου Νόμου ὑποχρέωσις.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἑβρίου 1871.

Ὁ ἐπιστάμενος

ΙΩ. ΝΙΚΗΤΑΣ.

Παραγγέλλεται ὁ ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης μου πρὸς τὸν Κύριον Νομάρχην Ἀττικοβοιωτίας. Ἔτερον ἀντίγραφον πρὸς τὸν Κύριον Δήμαρχον Λαυρίου. καὶ ἕτερον ὅμοιον πρὸς τὸν Κύριον Δήμαρχον Ἀθηναίων διὰ τὰς περαιτέρω νομίμους ἐνεργείας.

Ἐν Ἀθήναις αὐθμερὸν

Ὁ ἐπιστάμενος

ΙΩ. ΝΙΚΗΤΑΣ.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ.

Σήμερον τὴν ἐνάτην Μαΐου 1872 ἑβδομηκοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἡμέραν τρίτην καὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐν Ἀθήναις ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κατὰ παραγγελίαν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Νικήτα κατοικοῦ Ἀθηνῶν, ἐπέδωκα εἰς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν ἀπὸ 8 Μαΐου 1872 αἴτησιν ἔχουσαν οὕτω. Κατόπιν τῆς ἀπὸ 26 Ἑβρίου π. ε. ἐνστάσεώς μου ἐπὶ τῆς δημοσιευθείσης αἰτήσεως τοῦ Ἰωάννου Δ. Στέφα Οἰκονόμου ἱερέως καὶ Παναγῆ Δροσοπούλου κατοικοῦ Κερατέας τοῦ Δήμου Λαυρίου περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου ἀργυρούχου, μολύβδου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Λαυρίου καὶ περιλαμβάνοντος τὰς θέσεις Σχοίνου Στραβαίτου Βραγάδα Κακιλοπούλου, Μάνδρα Παππαθανασίου, Ἐλαιόδενδρα Μιχαὴλ Τρίζα, Κολονάκη σκάλα, Μάλια Μοζάνη Πιγάδι Πούζι, διχαλίτζα, Κάφα Σπέλα βράχου Γκουρθήμη, Νόκα Βαρδίτζα, Μαλιὰ Λεσάκου, καὶ κατόπιν τῆς 15 Φεβρουαρίου ε. ε. ὁμοίας ἐνστάσεώς μου ἀπευθυνομένης καὶ κοινοποιηθείσης πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ κατὰ

τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ μεταλλείου νόμου X 4 κατὰ τὸ ἐπισυναπτό-
μενον ἀποδεικτικὸν τοῦ κλητῆρος Γ. Πέρδικα τῆς 21 Φεβρουαρίου
ε. ε. ὑποβάλλων συνημμένως τὰ ἐκ τῶν ἐνστάσεων μου τούτων
πρὸς ὑποστήρηξιν αὐτῶν ἀναφερόμενα ἔγγραφα ἦτο· α.) τὴν ἀπὸ
15 Ἀπριλίου 1868 αἴτησίν μου, πρὸς τὸν Κύριον Νομάρχην Ἀτ-
τικῆς καὶ Βοιωτίας περὶ παραχώρησεως τὴν πρὸς μεταλλομα-
στευσιν ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ μεταλλείου τούτου, ἀπαιτουμέ-
νης ἀδείας· β.) τὴν ἀπὸ 7 Μαΐου 1868 ἔγγραφον περὶ μεταλλομα-
στεύσεις ἀδειαν τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ὑπ' ἀριθ. 4206
ἐκδοθείσαν συνεπείᾳ τῆς ἀνωτέρω αἰτήσεώς μου· γ.) τὴν ὑπὸ τὸν
αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν διαταγὴν τῆς αὐτῆς ἀρ-
χῆς πρὸς τὸν Δήμαρχον Λαυρίου· δι' ἧς ἀνακοινοῦται αὐτῷ ἡ χω-
ρηγηθεῖσά μοι ἄδεια, καὶ παραγγέλλεται νὰ γνωστοποιήσῃ τὰ δέ-
οντα πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν γαιῶν καὶ λοιπὰ· δ.) τὴν ἀπὸ 2
Ἰανουαρίου 1871 ἀναφορὰν πρὸς τὸν Κύριον Νομάρχην Ἀττικῆς
καὶ Βοιωτίας, δι' ἧς ἐπεκαλέσθημεν τὴν παρέμβασιν καὶ τὰς ἐνερ-
γείας αὐτοῦ κατὰ τῶν βιαίως παρεμποδιζόντων ἡμᾶς νὰ καταμε-
τρήσωμεν τὸν χῶρον τοῦ μεταλλείου τούτου, ἀφοῦ δι' ἀτρύτων
κόπων καὶ ἀδρῶν δαπανῶν εὐτυχῆσαμεν τὴν ἀνακάλυψιν αὐτοῦ·
τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀρκούντως ὡς φρονῶ ὑποστηρίζοντα τὰς ἐπὶ
τοῦ μεταλλείου τούτου ἀξιώσεις μου, Σᾶς παρακαλῶ κύριε Ὑπουργέ
νὰ λάβεται ὑπ' ὄψιν καὶ εὐαρεστηθῆτε νὰ προσαγάγητε ἐν καιρῷ
μὲ τὰς ἐνστάσεις μου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου ὑπ' ὄψιν
τοῦ ὁποίου τίθημι συγχρόνως ὅτι οἱ τὴν παραχώρησιν τοῦ με-
ταλλείου τούτου δολίως αἰτοῦντες καὶ τῶν ἡμετέρων κόπων καὶ
δαπανῶν ἐπιζητοῦντες νὰ ὠφεληθῶσιν κάτοικοι Κερατέας καὶ εἰ-
δικῶν γνώσεων καὶ τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἐκμετάλλευσιν κεφα-
λαίων στεροῦνται· ἐκτὸς ἂν ὡς πράκτορες τῆς Λαυριοφάγου Ἐται-
ρίας Σερπιτέρη ἐνεργοῦσιν, ὕπερ δυστυχῶς ἀληθεύει καὶ προσφέ-
ρομαι· ν' ἀποδείξω δι' ἐπισήμων συμβολαίων μεταξὺ αὐτῶν καὶ
τῆς διαληθθείσης Ἐταιρίας. Ἐν τούτοις πεπειθῶς ὅτι ἡ Ἑλλη-
νικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ εὐθυκρίσιᾳ τῆς καὶ τῷ συμφέροντι τοῦ Δη-
μοσίου δὲν θέλει παρίδῃ τὰ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως· δι-

καιά μας παραχωρούσα και τὸ μεταλλεῖον τοῦτο εἰς ἑταιρίαν κακῆς πίστεως και εἰς τοσαύτας περιαγαγοῦσα τὸ Δημόσιον περιπλοκάς και καταδικάζουσα τὰ Ἑλληνικά κεφάλαια εἰς ἀργίαν.

Παραγγέλεται ὁ ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ νὰ κοινοποιήσῃ τὴν παρῶσαν πρὸς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν. Πρὸς δὲ ἐπέδωκα και τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ μνημονευόμενα ἔγγραφα συνετάχθη ἀνεγνώσθη και συνηπογράφη

Ὁ λαβὼν

ἑποικὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

B. N. ΝΙΚΟΛΟΠΟΛΟΣ.

Ὁ κλητῆρ

ΛΘ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀπὸ 8^{ης} τρέχοντος μηνὸς ἀναφορὰν μου, δι' ἧς ὑπέβαλον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἅπαντα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐφ' ὧν στηρίζω τὰς ἀξιώσεις μου ἐπὶ τοῦ πρὸς παραχώρησιν αἰτηθέντος μεταλλεῖου ἀργυρούχου μολύβδου ὑπὸ τῶν κυρίων Ἰωάννου Δ. Στέφα Οἰκονόμου και Π. Δροσοπούλου, και ἐν ἧ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνέφερα, ὅτι οἱ αἰτοῦντες ἐνεργοῦσιν ὡς πράκτορες τῆς ἑταιρίας Σερπιέρη, σκοπούσης ν' ἀπορρόφησῃ δλόκληρον τὴν Λαυριωτικὴν χώραν. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2695 συμβολαίου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου κυρίου Γεωρ. Γρυπάρη μεταξὺ τῶν αἰτούντων τὴν παραχώρησιν τοῦ μεταλλεῖου και τῶν κυρίων Σερπιέρη και συντροφίας, ἐξ οὗ θέλει πληροφορηθῆ τὸ Ὑπουργεῖον και τὸ ἐπὶ τῶν μεταλλεῖων Συμβούλιον, τὸ ἀληθὲς τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου τούτου· τὸ παρ' ἐμοῦ αἰτούμενον μεταλλεῖον, ἐφ' οὗ ἐνήργησα τὰς μεταλλομαστεύσεις, εἶνε τὸ ἐκ στρεμμάτων 16040 63]100 ἐν τῷ συνημμένῳ συμβολαίῳ ἀναφερόμενον, ἀπόκειται δὲ εἰς τῶν Κυβέρνησιν νὰ σταθμίσῃ τὴν προκειμένην περίστασιν και κρίνῃ ἂν ἀπέναντι ἡμῶν οὗ μόνον ὄλας τὰς ἐγγυήσεις τῆς ἐκμεταλλεύσεως παρεχόντων ἀλλὰ και τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐχόντων, πρέπη νὰ προτιμηθῇ ἑταιρία

κακίστης πίστεως αποδειχθείσα εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς μετὰ τοῦ
Δημοσίου συναλλαγὰς τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαΐου 1872.

Εὐπειθέστατος
ΙΩ. ΝΙΚΗΤΑΣ.

Ὁ ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ παραγγέλλεται διὰ τὴν κατὰ
Νόμον κοινοποίησιν τῆς παρούσης μετὰ τοῦ συνημμένου ὑπ' ἀριθ.
5269 συμβολαίου πρὸς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις αὐθημερὸν

Ὁ παραγγέλων
ΙΩ. ΝΙΚΗΤΑΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΗΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΗΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΗΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΗΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000050533

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ